

[Munch-Petersen.]

Jeg forstaaer udmærket godt, at Justitsministeren ærgrer sig over, at der ikke er sket det, Justitsministeren øjensynlig gerne ønskede, at Taleren var gaaet i Spidsen for et Overfald paa Politiet, idet Justitsministeren jo udtrykte sig saaledes, at det var fejgt ikke selv at gaa i Spidsen for et Overfald paa Politiet. Jeg synes ikke, at Justitsministeren, lige efter at han har sagt det, skulde anvende Ordet Provokatør.

Med Hensyn til Kravet om Amnesti er det jo et Krav, som ikke blot det kommunistiske Parti stiller i den nuværende Situation, men som tidligere har været stillet og ogsaa har været gennemført. Bl. a. i 1920 har vi et Eksempel paa Amnesti. Vi har et temmelig nyt Eksempel paa Amnesti fra den borgerlige Regering i Sverige, som gik forud for den nuværende, som for knapt nok et Aars Tid siden ydede Amnesti til en Række Repræsentanter, der var kommet i Konflikt med den borgerlige Straffelov. Det drejede sig dog i det Tilfælde ikke særlig om Kommuner eller med Kommuner sympatiserende Arbejdere, men der var ogsaa blandt dem, der ellers vilde være kommet i Knibe, en Redaktør af Stockholms Socialdemokrat og en Redaktør af et andet venstre-socialdemokratisk Blad i Stockholm, saa det synes jo, som om Regeringer anlægger andre Synspunkter i saadanne Situationer, end hvor det kun drejer sig om almindelige arbejdsløse, som demonstrerer og under denne Demonstration overfalder af Politiet.

Men Amnesti kan ogsaa ydes, kan ydes ved en kongelig Anordning, kan ydes administrativt af Regeringen, og derfor er det, vi stiller dette Krav til Regeringen. Under denne Sag og under andre lignende Sagers Forløb har vi stadig stillet dette Krav til Regeringen om Amnesti i politiske Sager, og, som vi ogsaa har fremhævet i vor Forespørgsel, er dette Krav i Overensstemmelse med Socialdemokratiets Program. I Socialdemokratiets Program for 1919 staaer der en Sætning, som er medtaget i Programmet for 1923 i § 8, som jeg med Formandens Tilladelse skal citere:

„Lovovertrædelser, der er en Følge af de sociale og politiske Klassekampe, maa ikke behandles som Forbrydelser.“

Det vilde være vanskeligt med noget som helst Skin af Logik at hævde, at den foreliggende Lovovertrædelse ikke falder ind under dette. Det drejer sig om arbejdsløse, som havde gennemført en Demonstration for ganske bestemte Krav; man afsluttede denne Demonstration ved et Møde, og ved dette Møde kom der nogle Betjente

og ønskede at trænge frem til det Sted, der benyttedes som Talerstol, formodentlig for at anholde Taleren og Mødets Leder. Det Indtryk maatte i hvert Fald de arbejdsløse faa, ogsaa paa Grundlag af deres Erfaringer, at det var det, det drejede sig om. De arbejdsløse bliver altsaa staaende for at hindre dette, og Politiet hugger ind. Det kan ikke andet end falde ind under Begrebet politisk Lovovertrædelse, der altsaa ikke maa behandles som Forbrydelse.

Derfor er det Krav, vi stiller, fuldt ud i Overensstemmelse med Socialdemokraternes eget Program, og hvis man ikke vil yde Amnesti i Tilfælde som det foreliggende, kommer man i diametral Modsætning til sit eget Partis Program.

At man har vedtaget i Regeringen, og formodentlig ogsaa i Socialdemokratiets Partis Ledelse, at afvise dette Krav selv i dette Tilfælde, hvor det drejer sig om en folkevalgt Repræsentant, viser, at vi gaar lignende Tilstande i Møde som dem, man har i Tyskland, nemlig at folkevalgte Repræsentanter ikke faar Adgang til de Forsamlinger, de er valgt ind i, at overfor Fascismens kraftige Fremstød kryber Socialdemokratiet til Hagekorset og bøjer sig, og i Virkeligheden er det danske Socialdemokratis Optræden karakteriseret i „Socialdemokraten“ i Dag; hvor der staaer citeret en Beslutning fra det socialistiske Arbejder-Internationale — med Formandens Tilladelse skal jeg bringe et Citat. Der staaer:

„Kontrarevolutionens Sejr i Tyskland vil utvivlsomt bevirke, at svage og vankelmødige Elementer underkaster sig de nye Herrer. Den kan bevirke, at visse Elementer ogsaa teoretisk vil slutte Fred med Hagekorset“.

Formanden: Jeg anmoder den ærede Ordfører om at beskæftige sig med Forespørgselen og Ministerens Svar derpaa.

Ordføreren for Forespørgerne (Munch-Petersen): Naar man anvender saadanne Metoder her i Landet, som man altsaa gør ved den Maade, man behandler Arbejdere, som hævder Arbejdernes Møde- og Demonstrationsret, viser man derved, at man ønsker en Udvikling henimod de samme Tilstande, som findes i Tyskland i Dag, at man ønsker at understøtte den fascistiske Udvikling af Statsapparatet, det samme, som kom til Udtryk gennem Udvisningsordren til Maria Reese, som det nu er bekendt virkelig har foreligget paa det Tidspunkt, hvor ansvarlige Embedsmænd benægtede dens Eksistens.